

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2096	Κυριακὴ Ἁγ. Πάντων (Ἐβρ. 11,33 – 12,2) 3 Ἰουνίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

«Νέφος μαρτύρων»

(Ἐβρ. 12,1)

Οἱ πρῶτοι Χριστιανοί, ἀγαπητοί μου, καὶ μάλιστα ὅσοι προέρχονταν ἀπὸ τὴν Ἰουδαϊκὴ θρησκεία, **ὑπέφεραν πολὺ** ἐκ μέρους τῶν ἄλλων ποὺ δὲν εἶχαν πιστέψει στὸ Χριστό. Ἐκεῖνοι ποὺ δὲν εἶχαν γνωρίσει τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ἄνθρωποι τοῦ σκότους, δῖωκαν ἀγρίως τοὺς «*υἱοὺς τοῦ φωτός*» (Ἰω. 12,36. Α' Θεσ. 5,5)· τὰ πιὸ σατανικὰ μέσα χρησιμοποιοῦσαν γιὰ νὰ ἐξοντώσουν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ οἱ περισσότεροι μὲν ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς ἔμεναν πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι στὸν «*ἀρχηγὸν τῆς πίστεως*», ποὺ λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος (Ἐβρ. 12,2), τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· **μερικοὶ** ὅμως, μπροστὰ στὴν ἄγρια θύελλα τῶν διωγμῶν, ἄρχισαν νὰ κάμπτωνται, **ἔδειχναν σημάδια λιποψυχίας**.

Οἱ Χριστιανοὶ αὐτοὶ εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ παρηγορία καὶ ἐνίσχυσι. Καὶ ὁ ἀπόστολος **Παῦλος**, ποὺ ἡ μεγάλη καρδιά του λυπόταν γιὰ τὴν ἀπώλεια καὶ ἐνὸς ἀκόμη Χριστιανοῦ, **ἐνδιαφέρεται νὰ τονώσῃ τὶς ψυχὰς τους**, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ ὅλοι νὰ μείνουν πιστοὶ στὸ Χριστὸ μέχρι θανάτου. Γράφει λοιπὸν πρὸς ὅλους αὐτοὺς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή του· καὶ ἡ φωνὴ του, σὰν ἐγεργήριος σάλπιγγα, ἀκούγεται παντοῦ. Καὶ τί λέει; Καὶ τί δὲν λέει!

Ἀδελφοί μου, λέει, **μείνετε ὅλοι στὶς θέσεις σας!** Κανεὶς σας μὴν πετάξῃ τὰ ὄπλα τοῦ Χριστιανοῦ, κανεὶς σας μὴ ντροπιάσῃ τὴν παράταξι τοῦ Κυρίου. Κάντε ὑπομονή. Ἀγωνιστῆτε, κ' ἐτοιμαστῆτε γιὰ νὰ δώσετε μάχες ἀκόμη πιὸ σκληρὰς ἀπ' ὅ,τι μέχρι τώρα. Ὁ ἐχθρὸς εἶνε ἕπουλος, θὰ πετάγεται μπροστὰ σας σὲ κάθε βῆμα. Ἄλλ' ὅ,τι καὶ ἂν συμβῆ, σὰς παρακαλῶ νὰ μείνετε στὶς θέσεις σας. Καὶ γιὰ νὰ ἔχετε μία δυνατὴ ἐνίσχυσι μέσα σὲ ὅλους τοὺς διωγμούς σας, σὰς συμβουλεύω καὶ σὰς συνιστῶ τὸ ἔξῃς.

Μὴ λησμονεῖτε τὶς θυσίες καὶ τὸ αἷμα ποὺ ἔχυσαν τόσοι καὶ τόσοι **ἀδελφοί σας**, ποὺ προηγήθηκαν καὶ **ἀναδείχθηκαν ἤδη μάρτυρες** τῆς πίστεώς μας. Δεῖτε τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἀνδρεία ποὺ ἔδειξαν ὅλοι αὐτοί. Μισῆστε τὴν ἁμαρτία, τὴν προδοσίαν, τὸ συμβιβασμό· ζηλώστε τὸ θάρρος καὶ τὴν παρρησίαν τους, **μιμηθῆτε** τὴ συνέπειαν καὶ τὴν ἀκεραιότητά τους, μὴ καμφθῆτε. Στὸ δρόμο σας προπορεύονται οἱ μάρτυρες ἀδελφοί σας καὶ ἰδίως ὁ βασιλεὺς τῶν μαρτύρων, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός...

Αὐτὴ τὴν ἐννοίαν ἔχει, νομίζω, ἡ **θαυμάσια περικοπὴ τοῦ ἀποστόλου** ποὺ ἀκούσαμε σήμερα στοὺς ναοὺς μας καὶ ποὺ τελειώνει –καὶ συνεχίζει παρακάτω– μὲ τὰ λόγια· «*Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς* (=κ' ἐμεῖς λοιπόν), *τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων* (=ἔχοντας γύρω μας τόσο μεγάλο σύννεφο ἀπὸ μάρτυρες), *ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν* (=πετώντας ἀπὸ πάνω μας κάθε βᾶρος καὶ τὴν ἁμαρτία ποὺ εὐκολα μπορεῖ νὰ μᾶς νικήσῃ), *δι' ὑπομονῆς τρέχουμε τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα* (=ἄς τρέχουμε μὲ ὑπομονὴ τὸν ἀγῶνα δρόμου ποὺ ἔχουμε μπροστὰ μας), *ἀφορώντες εἰς τὸν πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν* (=ἔχοντας τὸ βλέμμα μας στραμμένο στὸν ἀρχηγὸ τῆς πίστεώς μας ποὺ μᾶς ὀδηγεῖ στὴν τελειότητα), *ὅς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας* (=ὁ ὁποῖος, ἀντὶ ν' ἀπολαμβάνῃ τὴν χαρὰ ποὺ τοῦ ἀνῆκε, ὑπέμεινε σταυρικὸ θάνατο περιφρονώντας τὴ ντροπή), *ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν* (=καὶ τώρα ἔχει καθίσει στὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ). *Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν* (=Ἀναλογιστῆτε λοιπὸν αὐτὸν ποὺ ἔχει ὑπομείνει τέτοια ἀντιλογία ἀπ' τοὺς ἁμαρτωλοὺς ποὺ τὸν βασάνισαν), *ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυ-*

χαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι (=για νὰ μὴν κουραστοῦν οἱ ψυχές σας κ' ἐξαντληθῆτε)» (ἔ.ἀ. 12,1-3).

* * *

«*Νέφος μαρτύρων!*»! Δηλαδή, δὲν εἶνε λίγιοι οἱ μάρτυρες· **εἶνε πολλοί, ἀναρίθμητοι**, ἀποτελοῦν νέφος ὁλόκληρο.

Ἄν ἦταν δύο ἢ τρεῖς, θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ φέρη καὶ **ἀντίρρησι** λέγοντας· Λίγιοι μόνο κατώρθωσαν νὰ μείνουν πιστοὶ στὸ Χριστό, συνεπῶς δὲν εἶνε δίκαιο νὰ ζητῆται ἀπὸ μᾶς κάτι ποὺ ἐλάχιστοι τὸ πέτυχαν. Ἐν τούτοις οὔτε ἡ ἀντίρρησι αὐτὴ στέκει, **δὲν εἶνε σοβαρή**· διότι, ἀκόμη καὶ ἕνας ἀπ' τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων ἂν βρισκόταν νὰ μείνη μέχρι τέλους πιστὸς στὸ Χριστό καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ στὴ ζωὴ του τὸ Εὐαγγέλιο, θὰ ἔφτανε αὐτὸς καὶ μόνο ὁ ἕνας νὰ δείξη, ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ ζωὴ δὲν εἶνε κάτι τὸ ἀκατόρθωτο. Νά ὅμως ὅτι ὄχι ἕνας ἀλλὰ πολλοί, «*ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους*» (Ἀπ. 5,9), πιστεύουν στὸν Κύριο, ζοῦν ἐν Κυρίῳ καὶ πεθαίνουν γιὰ τὸν Κύριο.

Τὸ φωτεινὸ αὐτὸ νέφος τῶν μαρτύρων, ποὺ δὲν διαλύεται ἀλλ' ἀντιθέτως κάθε μέρα πυκνώνει μὲ νέους μάρτυρες τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς, εἶνε τὸ **καύχημα τοῦ Χριστιανισμοῦ**, ἡ **λύπη τῶν δαιμόνων**, ἀλλὰ –ἐκεῖνο ποὺ κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρει ἐδῶ– εἶνε ὁ τρομερὸς **ἐλεγχος τῶν ἀμελῶν καὶ ἀδιαφόρων** ψυχῶν.

Τί προφασίζονται οἱ ψυχές αὐτές· Θέλουμε, λένε, νὰ ζήσουμε καὶ νὰ πεθάνουμε ὡς πιστοὶ Χριστιανοί, ἀλλὰ χίλια ἐμπόδια δὲν μᾶς ἀφήνουν. Σήμερα οἱ περιστάσεις εἶνε δύσκολες· τὸ ἐπάγγελμά μας εἶνε πολυάσχολο, οἱ πειρασμοὶ πολλοὶ καὶ διάφοροι... Αὐτὰ καὶ ἄλλα τέτοια προφασίζονται οἱ πολλοί, γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀμέλεια, τὴν ὀκνηρία καὶ τὴ δειλία τῶν ψυχῶν τους.

Νά ὅμως οἱ μάρτυρες! Ἔζησαν κάτω ἀπὸ τὶς χειρότερες συνθῆκες. Ἦ θλίψι μὲ ὅλα τὰ εἶδη τῆς ὥρμησε λυσσαλέα ἐναντίον τους, γιὰ νὰ τοὺς ἀπογοητεύσῃ καὶ τοὺς καταβάλλῃ· ὁ σατανᾶς ἔριξε πάνω τους ὅλους τοὺς πειρασμούς· ὁ κόσμος ξεσηκώθηκε σύσσωμος. Καὶ ὅμως αὐτοὶ ἔμειναν σταθεροὶ μέχρι τέλους. Ἄν τολμᾶμε, ἄς συγκρίνουμε τὰ δικά μας «μαρτύρια» μὲ τὰ μαρτύρια τῶν ἁγίων, καὶ θὰ δοῦμε ὅτι οὔτε τὸ ἕνα χιλιοστὸ τῶν ὄσων ὑπέφεραν ἐκεῖνοι δὲν ὑποφέρουμε ἐμεῖς, οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς. Λέω οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς, γιὰτὶ δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι **ὑπάρχουν καὶ σήμερα** σὲ διάφορες ἀντιχριστιανικὲς χῶρες Χριστιανοὶ ποὺ ἀνανεώνουν καὶ στὸν αἰῶνα αὐτὸν τὰ μαρτύρια τῶν παλαιῶν μαρτύρων.

Ἄλλ' αὐτοὶ εἶνε οἱ ἐκλεκτοί. **Οἱ ἄλλοι ἐμεῖς τί κάνουμε;** Τί ἔχουμε ν' ἀναφέρουμε ἀπὸ τοὺς πειρασμούς μας ἄξιο νὰ συγκριθῆ μὲ τοὺς πειρασμούς τῶν μαρτύρων; Γιὰ μᾶς, ποὺ δὲν πέσαμε ἀκόμη στοὺς μεγάλους πειρασμούς καὶ δὲν δοκιμάσαμε τὸ βάθος τῆς θλίψεως, καὶ δὲν παλέψαμε στῆθος μὲ στῆθος ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας τοῦ αἰῶνος τούτου, γιὰ μᾶς ποὺ τόσο εὐκόλα ἀπογοητευόμαστε κ' ἐγκαταλείπουμε ἄναδρα τὰ τιμημένα πεδία τῶν ἀγώνων, τὸ μέτωπο τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας, ναί, γιὰ μᾶς τοὺς σημερινούς Χριστιανούς **θὰ μπορούσε ὁ ἀπόστολος Παῦλος νὰ ξαναπῆ** τὰ μεγάλα του ἐκεῖνα ἀφυπνιστικὰ λόγια (Ἐβρ. 12,4-7)· «*Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι* (=Δὲν ἀντισταθήκατε ὡς τώρα μέχρι αἵματος ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς ἀμαρτίας), *καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται* (=καὶ ξεχάσατε τὸν παρηγορητικὸ λόγο ποὺ ἀπευθύνει ὁ Κύριος σ' ἐσᾶς σὰν σὲ παιδιὰ του)· *Ἰδέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος* (=Γυιέ μου, μὴ ἀμελεῖς νὰ δέχεσαι τὴν παιδαγωγία τοῦ Κυρίου, μήτε νὰ παραλύῃς ὅταν ἐλέγχεσαι ἀπὸ αὐτόν). *Ὦν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται* (=γιατὶ ὁ Κύριος ὅποιον ἀγαπᾷ τὸν παιδεύει, καὶ μαστιγώνει ὅποιον τὸν ἀναγνωρίζει ὡς δικό του παιδί). *εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός...* (=ἂν ὑποφέρετε τὴν παιδαγωγία, αὐτὸ δείχνει ὅτι ὁ Θεὸς σᾶς συμπεριφέρεται σὰν σὲ υἱοῦς του...»).

* * *

«*Νέφος μαρτύρων!*»! Ἀδελφέ μου, σοῦ δίνω μιὰ ταπεινὴ συμβουλή, ἡ μᾶλλον σοῦ τὴ δίνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Στους πειρασμούς καὶ τὶς θλίψεις σου, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ σὲ βροῦν ἐφ' ὅσον βαδίζεις τὸ δρόμο τοῦ Χριστοῦ, θὰ αἰσθάνεσαι μεγάλη ψυχικὴ ἀνακούφισι, θὰ ἐμπνέεσαι καὶ θὰ παίρνης θάρρος γιὰ νὰ συνεχίσης μέχρι τέλους τὸν ἀγῶνα, **ἂν θυμᾶσαι τί ἔπαθαν καὶ τί ὑπέφεραν** γιὰ τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ ἑκατομμύρια μάρτυρες. Ἔτσι θ' ἀποδιώχνης ἀπ' τὴν ψυχὴ σου τὴ δειλία, τὴν ἀπελπισία καὶ τὴν ἀπογοήτευσι, καὶ γεμᾶτος πίστι θὰ βαδίζης πρὸς τὰ ἐμπρός, ἕως ὅτου φθάσης στὸ τέρμα τῆς νικηφόρου πορείας σου, **στὸν οὐρανό**, ὅπου μὲ ἀπερίγραπτη χαρὰ θὰ σὲ ὑποδεχοῦν τὰ πλήθη τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ θὰ ποῦν καὶ γιὰ σένα· Ὁ ἀδελφός μας αὐτὸς *ἔρχεται «ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυνε τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐλεύκανεν αὐτὴν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου»* (Ἀπ. 7,14).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**